

CCE-359 Nu e furtună prea mare

Otniel Stirb

1. Nu e fur-tu - nă prea ma - re Nici în - cer-ca - re prea grea, Nu
e prob-le - mă din ca - re I - sus nu te poa-te scă-pa. A - cel ce-acre -
at și na-tu - ra Și ma - rea și vâ - nul cum - plit, E Dom - nul I - sus, e Me-si-
a, Cu ti - ne la drum a por-nit. Refren În - cre - de - te fra - te în Cel ca-re
um - blă pe ma - re când vâ - nul e
1. 2.
poa - te Pe va - luri să poar - te co - ra - bi - a ta. El
ta - re, Ți-a - du - ce sal - va - re în cli - pa cea grea.

1. Nu e furtună prea mare
Nici încercare prea grea,
Nu e problema din care
Isus nu te poate scăpa.
Acel ce-a creat și natura
Și marea și vântul cumplit,
E Domnul Isus, e Mesia,
Cu tine la drum a pornit.

Refren 1:

*/: Încrede-te frate în Cel care poate
Pe valuri sa poarte corabia ta.
El umblă pe mare când vântul e tare,
Ți-aduce salvare în clipa cea grea. :/*

2. Așa ca și Petru pe ape,
Când vrei să pornești spre Isus,
Pășești prin credință în noapte,
Deodată de valuri ești dus.
Dar Domnul e chiar lângă tine,
El mâna ți-a-ntins, te-a salvat.
Ce bine-i să ai lângă tine
Așa Salvator minunat!

3. Când vezi că se tulbură marea
Și norii deasupra ta vin,
Să nu-ți pierzi tu, frate, răbdarea,
Curând cerul va fi senin.
Tu pune-ți nădejdea în Domnul
În Cel care poate salva,
Oricât ar fi valul de mare,
Tu strigă și nu te lăsa.

Refren 2:

*/: Isuse, Isuse, întinde-mi Tu mâna
Și scapă-mă, Doamne, din valul cumplit.
De Tine ascultă și marea și vântul,
La glasul Tău, Doamne, furtuni s-au oprit. :/*